

XIV.

Betræktning

over

Forslag til Lov om tvungen Afgivelse af Bejmateriale til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje og Gangstier samt Jærnbaner.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 18de Januar 1900.)

Da det foreliggende Lovforslag er enslydende med det, som efter Udvalgets Indstilling blev vedtaget i Fjor ved 2den Behandling, er det naturligt, at nærværende Udvalg, der bestaar af de samme Medlemmer som i Fjor, i det væsentlige kan slutte sig til det i Henhold til de Grunde, som bleve anførte i Betænkningen i Fjor (Tillæg B., Sp. 1509). Man skal derfor ogsaa for saa vidt nøjes med at henvise til denne og kun tilføje nogle faa Bemærkninger til Begrundelse af de ny lidet indgribende Ændringer, man i Aarsønstfer indførte.

Det er bekendt, at mange Kommuner, der grænse til Stranden, hente største Delen af deres Bejmateriale fra Strandbredden uden Vederlag til de tilgrænsende Lodbøje. Hvis dette Materiale herefter skulde betales, vilde det medføre en meget betydelig Udgift for de paagældende Kommuner. Den Del af Strandbredden, hvorfra Bøjslyd tages, maa dog snarest henregnes til Forstranden, da brugeligt Bøjslyd kun findes saa langt, som Bølgeslaget rækker ved Højbønde. Paa denne Stræk-

ning kan der den ene Dag ligge en Mængde Bøjslyd, som Dagen efter kan være bortstykket. En Højestereudsdom af 11te Januar 1884 har nu statueret, at „den Del af Strandbredden, der ikke blot i Tilfælde af usædvanligt Højbønde, men ogsaa ellers i Almindelighed eller dog jævnlig overskyldes af Vandet“, ikke findes at kunne henregnes til Lodbøjernes Forder, „selv om der paa samme findes opstykket Tangvolde, der rage op over Vandet.“

Efter denne Dom skulde der selv efter nærværende Lovforslag ikke kunne paahvile Kommunerne nogen Erstatningspligt til de paagældende Lodbøje, uden for saa vidt der skulde kunne paabises nogen Skade ved Kørsel over den højere liggende Strandbred.

Men da Højestereudsdommen ikke er ensbetydende med en udtrykkelig Lovbestemmelse, har Udvalget ment at burde sjerne enhver Tvivl ved at foreslaa nedenstaaende Tilføjeelse til § 4, se Ændringsforslag Nr. 5.

De øvrige Ændringsforslag ere, som det vil ses, af rent sproglig Natur og trænge derfor næppe til videre Begrundelse.